

РЕШЕНИЕ

№ 491

гр. Варна, 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Юлия Р. Бажлекова

Членове: Даниела Св. Х.
мл.с. Александър В. Цветков

при участието на секретаря Елка Н. Иванова
като разгледа докладваното от Юлия Р. Бажлекова Въззивно гражданско дело № 20223100500362 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Я. Г. Г., чрез пълномощника адв. Св.Х. – АК Добрич срещу решение № 262849/22.11.2021г., постановено по гр.д. № 12.11.2020г.на ВРС, 33 -ти с-в, с което са уважени исковите претенции на „Инвестбанк“АД, предявени на основание чл.210, ал.2 и ал.3, вр. чл.206, ал.2 КТ и ответникът е осъден да заплати на дружеството сума в размер на 11 345,73лв., представляваща стойността на наложена ограничена имуществена отговорност в размер на трикратен размер на уговореното месечно трудово възнаграждение, представляваща причинени на ищеца вреди, в следствие на проявено бездействие от ответника, при и и по повод изпълнение на трудовите му задължения, ведно със законната лихва, считано от предявяването на иска – 30.01.2020г. до окончателното изплащане на задължението и разноски в размер на 3 161,83лв., на основание чл.78, ал.1 ГПК.

В жалбата се излага, че решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон, допуснати са съществени процесуални нарушения и е необосновано. Посочва се, че неправилно и необосновано, без анализ на фактите, обстоятелствата и събраните доказателства, съдът е приел, че ответникът е извършил твърдяното от ищеца нарушение. Не се установява по категоричен начин, че са налице предпоставките за уважаване на иска, а именно, че ответникът е извършил действия, с които да е причинил вреда на ищеца. Съдът не е съобразил, че, от доказателствата по делото се установява, че ответникът в изпълнение на инструкция, издадена от ищеца, е издал съответните заповеди, с които е определил лицата, които следва да осъществяват ежедневен контрол, както и техните задължения да уведомяват директора на финансовия център за извършени нарушения. До ответника, който е изпълнявал длъжността на директор на финансов център не е бил подаден сигнал за нарушения в периода 01.10.2018г. – 22.11.2019г. Неправилно и необосновано, съдът не е взел предвид и не е кредитирал показанията на свидетелите, в частта, в която същите посочват, че ответникът е изпълнявал стриктно правилата, указанията и задълженията си, извършвал е необходимия контрол при осъществяване на дейността на центъра. Счита, че от доказателствата по делото не се установява противоправно поведение на ответника при осъществяване на трудовите му задължения да ръководи, организира и контролира дейността на финансовия център, съгласно длъжностната му характеристика. Не е

установено виновно поведение от страна на ответника, което да представлява нарушение на трудовата дисциплина и да е довело до причиняване на вреда на работодателя.

Претендира се отмяна на решението и отхвърляне на предявения иск, както и присъждане на разноските по делото.

В предвидения срок въззиваемата страна е депозирала отговор, с който оспорва въззивната жалба като неоснователна. Изложени са съображения и доводи, че ВРС е установил по безспорен начин, че причинените вреди са станали възможни в резултат на неупражнен дължим контрол, съставляващо нарушение на трудовата дисциплина от страна на Я.Г., в качеството му на Директор на Финансов център Варна-Сливница и неизпълнение на задълженията му, съгласно длъжностната характеристика. От доказателствата се установява и извършване на нарушения от страна на ответника на „Вътрешните правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансиране на тероризъм“, като неизпълнението на тези задължения представлява виновно поведение, което е причина за претърпяната вреда в особено големи размери от „Инвестбанк“ АД. Моли решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира за присъждане на разноски във въззивното производство.

Воззивната жалба е подадена в срока по чл.259 от ГПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е допустима.

При служебната проверка по реда на чл.269 КПК, настоящият състав на ВРС, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

За да се произнесе по спора, съдът съобрази следното:

Предявени са искове, с правно основание чл.210,ал.1 вр. чл.206, ал.2 КТ и чл.86 ЗЗД, от „Инвестбанк“ АД срещу Я. Г. Г. , за заплащане на 11345,73лв , представляващи обезщетение за реализиране на имуществена отговорност в размер на трикратното му уговорено месечно възнаграждение за претърпени от ищеца имуществени вреди, в следствие на проявено бездействие от страна на ответника при и по повод изпълнение на трудовите му задължения, ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба ищецът твърди, че с ответника са се намирали в трудово правоотношение, считано от 06.08.2014г. Ответникът е изпълнявал длъжност «Директор финансов център, банка» с код 13466014, при категория персонал «Ръководни служители» във Финансов център Варна-Сливница към «Инвестбанк» АД, при брутно месечно трудово възнаграждение в размер на 3700лв., и в това си качество не е изпълнил задълженията си: да осъществява превантивен, текущ и последвощ контрол върху цялостната дейност на финансовия център, включително финансовите, касовите, счетоводните и други операции, с оглед съхраняване, опазване и управление на повереното имущество, активи, в интерес на ищеца в периода 01.01.2018г.-22.11.2019г. и е допуснал служител във финансовия център да извърши вътрешна измама-неправомерно разпореждане / прехвърляне/ със средства от сметки на клиенти на ФЦ Варна, констатирани и описани в доклад от проверка от Специализираната служба за вътрешен одит, в резултат на което на ищеца е причинена вреда в съществен размер. Посочва се, че ответникът не е изпълнил вменените му с трудовия договор и длъжностна характеристика задължения: да Ръководи, организира и контролира цялостната дейност във ФЦ; да отговаря за цялостната организация на работата във ФЦ; да полага грижи с цел изграждане и поддържане на добра репутация на ФЦ в региона; да следи за документооборота между служителите във ФЦ, както и между централното управление и служителите във ФЦ; да следи и отговаря за правилното извършване на операции от банковите служители по обслужване на клиенти, както и за цялостната организация и спазване на реда за извършване на касови операции; да упражнява контрол върху персонала на ФЦ, осигурявайки спазването на вътрешнобанковите правила и политика, за качествено обслужване на клиентите и своевременно и точно изпълнение на задълженията; на служителите, като изпълнява задачи, свързани с управление на операционния риск, за докладване и спазване на изискванията съгласно нормативната база за операционния риск. Посочва се също, че ответникът не е изпълнил задълженията си съгласно чл.82 от Вътрешни парвила за контрол и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма, а именно – да упражнява непосредствен контрол върху служителите на банката за прилагането на мерките, както и задълженията по Вътрешните парвила за предоставяне на платежни услуги, откриване и обслужване на банкови сметки. Посочва се, в резултат на неизпълнението на посочените трудови задължения е допуснато

извършване на вътрешна измама, осъществена в периода 01.01.2018г. – 22.11.2019г. от служител във ФЦ на длъжност «Специалист банкиране на дребно». От бездействието на Г. Г. са произтекли вреди за банката в съществен размер. След констатирането с операционно събитие, регистрирано на 25.11.2019г. и установена с одитен доклад вътрешна измама, била издадена заповед № 3-5152-4431/03.12.2019г., за налагане на ограничена имуществена отговорност на Я. Г. Г.- Директор на Финансов център-Варна в размер на общо 11345,73лв. Поради това, че не е упражнявал дължимия превантивен, текущ и последващ контрол в периода 01.01.2018г. – 22.11.2019г. и допуснал служител във ФЦ да извърши вътрешна измама – неправомерно разпореждане със средства от сметки на клиенти.

Ответникът, с отговора на исковата молба е изразил становище за неоснователност на исковата претенция. Оспорва редовността и законосъобразността на осъществената процедурата по налагане на ограничената имуществена отговорност, като твърди, че не му е връчена заповед №3-5152-4431/03.12.2019г. по предвидените в КТ ред и същата не е доведена до знанието му. Заповедта е необоснована, като наведените в нея твърдения за нарушения са общи и абстрактни и не са посочени конкретни действия на служителя, които са причина за настъпилите вреди. Ответникът твърди, че не е допуснал нарушение на трудовите си задължения; не е действал виновно и поведението му не е нанесло вреда на ищеца, като липсват доказателства за претърпяна загуба от банката в следствие на поведението на ответника. Счита, че не са налице предпоставките, предвидени в закона за налагане на ограничена имуществена отговорност.

Съдът, след съвкупна преценка на представените по делото доказателства, както и предвид становищата на страните пред въззивната инстанция приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото безспорно е установено съществуването на трудово правоотношение между страните, видно от трудов договор №401/06.08.2014г. и допълнително споразумение към него №695/20.08.2015г., като ответникът е заемал длъжност „Директор финансов център, Варна“, с код по НКПД13466014, при категория персонал-ръководни служители, „Инвестбанк“АД, с брутно трудово възнаграждение 3700лв.

Не е спорно и, че трудовото правоотношение е прекратено със заповед №222/03.12.2019г., с която на ответника е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“.

Не се спори също, че на 22.11.2019г. е констатирано операционно събитие, регистрирано във форма за известяване е констатирана вътрешна измама от служител на ФЦ Варна, на длъжност „Специалист банкиране на дребна“. Извършен е вътрешна проверка, при която е констатирано, че в периода 01.01.2018г.-22.11.2019г. един и същ служител на ФЦ Варна е иницирал, а други банкови служители от центъра са потвърдили платежни операции между сметки на клиенти на ФЦ, чийто характер поражда съмнение за неоторизирано разпореждане със средствата от тези сметки. От сметки на клиенти на ФЦ са прехвърлени суми в големи размери по сметки на близки на служителя и сметка на служителя. Общия размер на щетата, в резултат на тези действия е 1038 931 лв. В одитния доклад е констатирано, че директорът на ФЦ не е упражнил контрол върху работата на служителите във ФЦ, включително един спрямо друг, за осигуряване на ефективно прилагане на мерките срещу изпиране на пари и финансиране на тероризма във ФЦ Варна. Заверени копия от съобщението за информационното събитие и доклада от вътрешната одитна проверка са представени по делото.

Със заповед №3-5152-4431/03.12.2019г., работодателят е мотивирал, че във връзка с установените вреди на работодателя, в размер посочен в одитния доклад, следва да наложи и е наложил на ответника Г. ограничена имуществена отговорност в размер на трикратния размер на уговореното месечно трудово възнаграждение на служителя, или 11345,73лв. Същата заповед е мотивиран с нарушение на трудовата дисциплина от страна на Я.Г., изразяващо се в неизпълнение на задълженията му уредени в задължителни вътрешни правила, издадени от работодателя и в длъжностната характеристика за заеманата от него длъжност.

Заповедта е връчена на Я.Г. на 03.12.2019г. при условията на отказ, като отказът на адресата да получи заповедта е удостоверяван с подписите на две лица, посочени с три имена и ЕГН /л.38-40 от делото на ВРС/. С писмено възражение, подадено в срока по чл.210, ал.3 КТ Я.Г. е възразил срещу заповедта, с която е ангажирана ограничената му имуществена отговорност. Изложил е твърдения, че заповедта не му е връчена по надлежния ред, тъй като не е посочено служебното положение на лицата, удостоверили отказа, а едно от тях е лице, което е съгласувало заповедта.

Изложил е твърдения, че не е запознат с резултатите от проверката и установените конкретни факти и обстоятелства. Твърди, че не е нарушил трудовите си задължения, вменени с длъжностната характеристика, както и че липсват данни за действително претърпяна вреда от банката и нейния размер.

Пред районния съд са събрани гласни доказателства, относно начина на връчване на процесната заповедна ответника. В показанията си свидетелите също така посочват, че за организацията на работата на ФЦ, ответникът е издал съответни заповеди, които периодично са се актуализирали; вторият контрол върху отделните операции се осъществявал от служители в центъра, като Я.Г. периодично-ежемесечно също осъществявал проверки, не на всички операции, а избиращо.

По делото са приложени: Вътрешни правила за контрол и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма на „Инвестбанк“ АД; Вътрешни правила за предоставяне на платежни услуги, откриване и обслужване на банкови сметки; Инструкция от Дирекция „Счетоводство и методология“ за организация и осъществяване на втори, софтуерно гарантиран текущ контрол във финансовите центрове на „Инвестбанк“ АД.

Приети са и издадени от ищеца в качеството му на директор на ФЦ Варна заповеди: №3-7377-3646/18.10.2018г., № 3-7377-3657/18.10.2018г. № 3-7377-480/13.02.2019г. и заповед № 3-7377-1313/19.04.2019г. относно осъществяване на ежедневен втори контрол на счетоводните операции и прилагане на контролни листове, с които са посочени изрично задълженията на лицата, осъществяващи ежедневния втори контрол, начина на осъществяване на контрола и удостоверяване на извършването му.

Съгласно чл.203, ал.1 КТ, работникът или служителят отговарят имуществено за вредата, която са причинили на работодателя по небрежност при и ли по повод изпълнението на трудовите си задължения. Според чл.206, ал.1 КТ за вреда, причинена на работодателя по небрежност при или по повод изпълнение на трудовите си задължения, работникът или служителят отговаря в размера на вредата, но не повече от уговореното месечно трудово възнаграждение. Според чл.206, ал.2 КТ, когато вредата е причинена от ръководител, включително и от непосредствен ръководител при или по повод упражняване на ръководните му функции, отговорността е в размер на вредата, но не повече от трикратния размер на уговореното месечно трудово възнаграждение.

Съгласно чл.210 КТ, в случаите на ограничена имуществено отговорност, работодателят издава заповед, с която определя основанията и размера на отговорността на работника или служителя. Според ал.2 на чл.210 КТ, заповедта по ал.1 се издава в месечен срок от откриване на вредата или от плащането на сумата на третото лице, но не по-късно от 1 година от причиняването ѝ.

Настоящият състав намира, че доводите във въззивната жалба относно неспазване на предвидената в КТ процедура за налагането на ограничената имуществена отговорност са неоснователни. Видно от отразеното в представеното по делото копие на процесната заповед, същата е връчена на ответника на 03.12.2019г. при условията на отказ. Отказът е удостоверен, по надлежния ред, с подписи на две лица, идентифицирани с три имена и ЕГН. Не е налице нормативно изискване за посочване на служебното качество на лицата, удостоверили връчването на заповедта при условия на отказ, както и не е налице пречка, лице, което е участвало при съгласуване на издадената от работодателя заповед да удостовери връчването на същата. Предвид изложеното съдът намира, че заповедта е връчена надлежно на ответника.

Обстоятелството, че ответникът е подал в срок възражения срещу издадената заповед сочи на извода, че същият е имал възможност да се запознае с изложените в нея мотиви, поради което и наведените в този смисъл оплаквания са неоснователни.

Заповедта е издадена от компетентно лице, като е мотивирана- подробно е описано извършеното от ответника вредоносно нарушение на трудовата дисциплина, условията, при които е извършено, причинената в резултата на това поведение вреда на работодателя, включително и нейния размер. Конкретно са посочени допуснатите от служителя нарушения и неизпълнения на задълженията, вменени му като Директор на финансов център, с вътрешните административни актове на банката, за осъществяване на контрол, в следствие на което на работодателя е нанесена имуществена вреда в значителен размер. Конкретно е посочено, че за проверявания период са констатирани поредица от нарушения на изискванията за извършване на банкови операции, допуснати от служител на ФЦ, на когото ищецът е пряк ръководител. Като не е осъществил

превантивен, текущ и последващ контрол, в качеството си на ръководител, ищецът е допуснал тя да извърши вътрешна измама, изразяваща се в неоторизирано разпореждане със средства от сметки на клиенти на ФЦ, Варна.

Видно от представените по делото доказателства, сред основните задължения на Я. Г. Г. като Директор на Финансов център на банката е ръководство, организация и контрол на цялостната дейност в центъра, в офисите и изнесените работни места, като Директора на ФЦ носи отговорността за правилното извършване на операции от банковите служители по обслужване на клиенти и цялостната организация и спазване на реда за извършване на касовите операции, упражнявайки постоянен и строг контрол върху персонала на ФЦ, осигурявайки спазването на вътрешнобанковите правила, качествено обслужване на клиентите и своевременно и точно изпълнение на задълженията. Изпълнява задачи и отговаря за управлението на операционния риск, за докладване и спазване на изискванията на нормативната база за операционния риск. Основните задължения съгласно длъжностна характеристика и вътрешните правила на банката, налагат извода, че Я.Г. е следвало да организира и да провежда с лично участие постоянен и ефективен начален и последващ контрол по отношение на банковите операции по сметки на клиентите на банката и документооборота във ФЦ; следвало е да осъществява контрол върху дейността на служителите във ФЦ, отговорни за счетоводните операции и осъществяващите втори контрол върху тези операции, по който начин би могло да се идентифицира наличието на небрежно изпълнение или неизпълнение на задълженията на служителите. Съдът приема, че в случая видно от представените по делото доказателства – съобщения, констатации от проверка, отговорното лице – ответникът не е идентифицирал нарушаването задълженията на банковите служители, на които същият е пряк ръководител, включително и на задълженията и отговорностите, съгласно издадените от самия ответник заповеди за организация на работата във ФЦ осъществяване на втори контрол на банковите операции. Не е извършвал ефективен контрол и проверка на дейността на служителите и документооборота във ФЦ, както и върху реда за извършване на касови операции и качествено обслужване на клиентите.

Настоящият състав на съда намира за неоснователни наведените от въззивника твърдения за липса на основания за ангажиране на отговорността му поради това, че през процесния период, обективно е бил в невъзможност да изпълнява задълженията си за осъществяване на ръководство и контрол, върху дейността на служителите, тъй като по делото не са представени доказателства, от които да се установяват твърденията, че ответникът е отсъствал от работа за продължителни периоди от време по медицински причини.

Показанията на свидетелите, в частта, в която те посочват, че ответникът е извършвал лично, периодично контрол върху дейността на служителите и документооборота, не са достатъчни да обосноват извод, за изпълнение на вменените трудови задължения на ответника, тъй като в тази част същите са твърде общи и неконкретизирани. Свидетелите не посочват на какъв период се е осъществявала проверката, по какви критерии са избирани операциите и дейностите, върху които директорът на ФЦ е осъществявал проверка и контрол.

Безспорно от доказателствата се установява, че в резултат от неизпълнението на трудовите задължения от страна на въззивника е допуснато извършване на неоторизирано разпореждане със средства от сметки на клиентите на банката - вътрешна измама. В резултата на тези действия, банката е претърпяла в реда в размер на 1 038 913лв. Вредата за банката е в пряка връзка с неизпълнение на задълженията от страна на Я.Г., съгласно поверената му ръководна, организационна и контролна дейност като директор на Финансов център Варна на „Инвесбанк“ АД.

По така изложените съображения, съдът приема, че заповедта, с която е ангажирана ограничената имуществена отговорност на ответника до трикратния размер на неговото месечно трудово възнаграждение, е законосъобразна.

Водим от горното и поради съвпадане на правните изводи на двете инстанции решението на ВРС следва да бъде потвърдено.

По разноските: Поискани са за присъждане от двете страни. Предвид изхода от спора, разноски в ползана въззивника не следва да се присъждат. Въззивникът следва да заплати на «Инвестбанк» АД, сумата от 2400лв., представляваща адвокатско възнаграждение, на основание чл.78, ал.3 ГПК

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 262849/22.11.2021г., постановено по гр.д. № 1211/2020г. по описа на ВРС.

ОСЪЖДА Я. Г. Г., ЕГН *****, да заплати на „Инвестбанк“ АД, ЕИК 831663282, със седалище и адрес на управление, гр.София, бул.»България» №5, сумата от 2400лв., представляваща адвокатско възнаграждение на основание чл.78, ал.3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.280, ал.3, т.3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____